

Anotace

Diplomová práce se zabývá možnými etickými problémy při užití umělé inteligence jako podpůrného terapeutického nástroje pro zvládání úzkostných stavů. Rozvoj v oblasti umělé inteligence má vzrůstající klinický význam pro její využití v oblasti péče o duševní zdraví. Systémy založené na umělé inteligenci často přebírají některé podpůrné úkoly i v oblasti terapeutických intervencí, které dříve poskytovali kliničtí psychologové. Jedním z hlavních nástrojů psychoterapie je psychoterapeutický rozhovor vedený mezi pacientem a terapeutem. Rozhovor má nezastupitelný význam pro vytvoření terapeutického vztahu, stanovení diagnózy a vlastní terapeutický proces. Tradiční model psychoterapie se rozšiřuje, protože část péče o duševní zdraví začínají v některých technologicky vyspělých zemích nyní poskytovat z kapacitních důvodů i konverzační systémy, vedoucí prostřednictvím umělé inteligence terapeutický rozhovor s příjemcem terapie. Pro eticky odpovědné klinické využívání umělé inteligence je třeba identifikovat možné etické důsledky jejího narůstajícího využívání v oblasti péče o duševní zdraví a vytvořit podklady pro rozhodování o dynamice a mezích jejího využívání, stejně jako dodržovat zásady vývoje umělé inteligence konformní s etickými principy. Cílem diplomové práce je identifikovat a popsat hlavní etické problémy a konflikty při využívání vybraných systémů konverzační umělé inteligence Woebot, Youper a Replika, určených pro podpůrnou terapeutickou pomoc při zvládání úzkostných stavů, a popsat etická rizika předpokládaného budoucího rozšíření používání prostředků umělé inteligence při péči o duševní zdraví.

Klíčová slova

Psychoterapie, úzkostné stavy, psychoterapeutický rozhovor, etické riziko, autonomie, beneficence, maleficence, spravedlnost, umělá inteligence, konverzační robot.